

Justitsministeren (Rytter): Jeg har den Ære at fremsætte for det høje Ting *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914* om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler. Dette Lovforslag er det høje Ting tilstrækkelig bekendt fra det foregaaende Aar, og jeg tillader mig derfor at henvise til de Forslaget ledsagende Motiver.

Endvidere har jeg den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Bygningsvedtægter for Købstæderne og Flækkerne i de sønderjydske Landsdele*. Forholdet er det, at de Regler, der indeholdes i Bygningsloven for Frederiksberg, kan udvides til Købstæderne her i det gamle Danmark; derimod har vi ikke Hjemmel til ogsaa at bringe dem til Anvendelse for Købstæderne og Flækkerne i det genvundne Sønderjylland. Det foreslaas i Lovforslaget, at der gives Ministeriet en saadan Bemyndigelse.

Jeg fremsætter dernæst *Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 29. April 1913 om Apotekervæsenet*. Lovforslaget gaar ikke ud paa en samlet Kodifikation af Lovene om Apotekervæsenet, men paa en Revision af Apotekerlovens Regler om Afgift til Apotekerfonden og om dennes Anvendelse til Pensioner og Understøttelser til Apotekere samt Tilskud til Landapoteker. Der har været nedsat en Kommission, hvis Betænkning er omdelt i Rigsdagen. Lovforslaget henholder sig i det store og hele til Kommissionsbetænkningen, men der er dog enkelte Forskelligheder, saaledes med Hensyn til Regelen i § 5. Der har Ministeriet ikke ment at burde følge Kommissionsflertallet, som ønsker Bruttobeskatningen lagt til Grund. Vi har ment, det var rigtigst at holde paa Nettobeskatningen, idet vi mener, at det paa denne Maade vil være lettere at komme over til, hvad vi jo maa ind paa, en Nedsættelse af Priserne paa Apotekervarer, hvortil kommer Spørgsmaalet om, hvorvidt flere Varer skal kunne forhandles i Haandkøbsudsalg. Endvidere har vi i § 6 sløjft Regelen om, at der kan gives Laan af Apotekerfonden til Erhvervelse af fast Ejendom, idet vi mener, at vort Kreditsystem er saa udviklet, at vi ikke behøver at give ekstraordinær Støtte dertil. Bortset herfra er Lovforslaget, som sagt, i det hele og store i Overensstemmelse med Kommissionsudkastet. Jeg anbefaler det, idet jeg henviser til de Lovforslaget ledsagende Motiver.

Endelig har jeg den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Æresoprejsning uden Bevilling*. Dette Lovforslag er en Videreudvikling af det Princip, vi knæsatte ved Loven af 13. April 1894, idet det nemlig

gaar ud paa, at man i visse Tilfælde skal kunne opnaa Æresoprejsning, uden at Sagen behøver at behandles paa den meget langvarige og meget besværlige Maade, der foreskrives i Loven af 1868. Der behøves efter Loven af 1894 i de Tilfælde, den omfatter, kun en Attest fra Politiet om, at den paagældendes Vandel har været saadan og saadan, hvorefter han indtræder i sine borgerlige Rettigheder igen. Dette Lovforslag udvider Reglerne herom yderligere. Jeg vil meget anbefale Lovforslaget, da den nugældende Regel efter min Mening er meget haard. Den virker undertiden saaledes, at Mennesker, om hvem ingen af os vilde være i Tvivl om, at de skulde have Æresoprejsning, ikke tør søge den, fordi deres Forhold derved vilde komme frem for Dagen. Der har saaledes lige været et Tilfælde, hvor en meget anset Mand i en Provinsby ønskede at faa blot en Tilladelse til at køre med Automobil; for at faa den skulde han imidlertid fremlægge en Attest fra Politiet, og den kunde han ikke faa, fordi han for ca. 40 Aar siden havde været straffet for et ubetydeligt Tyveri. Bringe Sagen frem nu kan Manden ikke, thi saa kommer hele denne gamle Sag frem. Jeg synes, det er haardt, at en saadan Sag, naar der er gaet saa lang Tid, skal behandles af Byraad og Sogneraad, og at Forhold, som maaske ligger mange Aar tilbage, skal drages frem igen. Lovforslaget hviler derfor paa den Tanke, at i Tilfælde, hvor Straffen har været forholdsvist lille, skal der kunne gives Æresoprejsning, uden at hele det nævnte Apparat behøver at sættes i Bevægelse.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til Indenrigsministeren, for at han kan fremsætte de i Gaar anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Beværtning og Gastgiveri samt om Handel med stærke Drikke*. Dette Lovforslags Historie er jo ærede Medlemmer særdeles vel bekendt, og for øvrigt er der redegjort for den i Indledningen til Lovforslagets Bemærkninger. Denne Side af Sagen behøver jeg derfor ikke at berøre. Lovforslaget fremsættes nu i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af det høje Folketing i Samlingen 1922—23. Jeg skal ganske kort gøre Rede for de væsentligste af de Ændringer, som Lovforslaget er undergaaet, siden det sidst blev behandlet her i Tinget.

I § 10 har Folketinget udstemt Bestemmelsen i 1ste Stykke om, at en Bevillings Gyldighed kan fastsættes ved Be-